

незалежність суддів покликана забезпечувати належну внутрішню організацію судової влади, її захист, за яких справедливе правосуддя стає можливим. Найбільшою загрозою для суспільства та держави є корупційні правопорушення всередині судової системи. Корупційні процеси підривають основні принципи правосуддя, дискредитують судові органи, породжують у громадян невпевненість у можливостях захисту їхніх прав і свобод, в результаті чого під загрозою опиняється стабільність функціонування демократичних інститутів. Забезпечення суддівської незалежності є першочерговим і пріоритетним завданням у процесі формування концепції перебудови та удосконалення судової системи.

Література

1. Рекомендація № (94) 12 «Незалежність, дієвість та роль суддів». Рада Європи, Комітет Міністрів Ради Європи; Рекомендації, Міжнародний документ від 13 жовт. 1994 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_323#Text (дата звернення: 18.01.2022).
2. Конституція України від 28 чер. 1996 р. № 254к/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
3. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02 чер. 2016 р. № 1402-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2016. № 31. Ст. 545.
4. Кучинська О.П., Циганюк Ю.В. Системність поняття «незалежність суду». *Вісник кримінального судочинства*. 2016. № 4. С. 94-100.
5. Данилевський М.А. Суддівська незалежність як об'єкт адміністративно-правового регулювання. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2018. № 1(22). Т. 5. С. 41-43.

УДК 342(043.2)

Івашковський Р.І., здобувач вищої освіти
третього (освітньо-наукового) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ПРОЦЕДУРА АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО ПРИТЯГНЕННЯ ДО АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА САМОВІЛЬНЕ ЗАЛИШЕННЯ ВІЙСЬКОВОЇ ЧАСТИНИ АБО МІСЦЯ СЛУЖБИ

Побудова відносин особи та держави відбувається на основі взаємної відповідальності: як особа є відповідальною перед державою, так і держава відповідає перед особою за невиконання обов'язків [2, с. 141].

Проведення в справах про адміністративні правопорушення – це діяльність державних та інших уповноважених суб'єктів, яка врегульована адміністративно-процесуальними нормами щодо розгляду справ про адміністративні правопорушення, застосування адміністративних

стягнень. Вона включає в себе передусім такі ознаки, як: саме протиправне діяння – дія чи бездіяльність (значна більшість порушення чинного законодавства вчиняється шляхом протиправних дій, решта – у формі бездіяльності, коли особа для того, щоб не допустити протиправної поведінки, повинна вчинити позитивні дії, але вона з якихось причин їх не вчиняє. Необхідними умовами бездіяльності є обов'язковість і можливість особи діяти в конкретній обстановці); шкідливі наслідки діяння; причинний зв'язок між протиправним діянням та шкідливими наслідками, що наступили; час, місце, умови, способи та засоби вчинення правопорушення.

Принципи провадження – це основні положення, закріплені в Конституції та інших законах України, на яких ґрунтується порядок притягнення винних осіб до адміністративної відповідальності. Загальне провадження здійснюється у всіх справах вказаної категорії і детально регламентоване чинним законодавством. Воно передбачає складання протоколу, визначає зміст, запобіжні заходи та порядок їх застосування, права й обов'язки учасників провадження, порядок розгляду справ, факти, обставини, що є доказами. Протокол про правопорушення, передбаченого статтею 172-11 КУпАП, складається у відповідності до статті 255 КУпАП [1, с. 46], а саме: командиром (начальником) військової частини або уповноваженим ним командиром підрозділу (далі – уповноважена посадова особа військової частини) у разі виявлення ним безпосередньо факту вчинення підлеглим військовослужбовцем (військовозобов'язаним) військового адміністративного правопорушення або отримання інформації про вчинення такого правопорушення від інших осіб; уповноваженою посадовою особою органу військового управління, органу управління Служби правопорядку, органу управління ДССТ у разі виявлення нею безпосередньо факту вчинення військовослужбовцем (військовозобов'язаним) військового адміністративного правопорушення або отримання інформації про вчинення такого правопорушення від інших осіб.

Уповноважена посадова особа складає протокол не пізніше 24 годин з моменту виявлення військовослужбовця (військовозобов'язаного), що вчинив військове адміністративне правопорушення, у двох примірниках, один з яких під розписку вручається військовослужбовцю (військовозобов'язаному), який притягується до адміністративної відповідальності.

Під час складання протоколу особі, яка притягається до адміністративної відповідальності, уповноваженою посадовою особою, яка складає протокол, доводиться зміст статті 63 Конституції України та роз'яснюється її права та обов'язки, передбачені статтею 268 КУпАП, про що робиться відмітка в протоколі та ставиться підпис особи, яка притягається до адміністративної відповідальності.

Протокол підписується уповноваженою посадовою особою, яка його склала, та особою, яка притягається до адміністративної відповідальності. За наявності свідків і потерпілих протокол може бути підписано також і цими особами [3, с. 3].

У разі відмови військовослужбовця (військовозобов'язаного), який притягується до адміністративної відповідальності, від отримання примірника протоколу в ньому робиться відповідний запис. Справа подається уповноваженою посадовою особою, яка склала протокол, своєму командирі (начальнику) військової частини, для розгляду та подальшого її направлення до районного, районного у місті (міського, міськрайонного) суду за місцем вчинення адміністративного правопорушення. Справа не пізніше ніж у триденний строк з дати складання протоколу із супровідним листом, підписаним командиром (начальником) військової частини, надсилається до суду.

Література

1. Кодекс адміністративного судочинства України від 06 лип. 2005 р. № 2747-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15>.

2. Скакун О.Ф. Теорія держави і права (Енциклопедичний курс): підруч.; вид. 2-е, переробл. і допов. Харків: Еспада, 2009. 752 с.

3. Інструкція зі складання протоколів та оформлення матеріалів про військові адміністративні правопорушення: затв. наказом Міністерства оборони України від 18 лип. 2017 р. № 374. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0982-17#Text>.

УДК 342.7(043.2)

Калетнік В.В., здобувач вищої освіти
третього (освітньо-наукового) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ЗАХИСТ ПРАВ, СВОБОД І БЕЗПЕКИ ЛЮДИНИ В УМОВАХ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ

В умовах динамічного розвитку інформаційного суспільства питання інформаційної безпеки людини в глобальній мережі виходить на перший план. Права людини стають найбільш проблемною сферою захисту, адже нормативно-правове регулювання значно відстає від новітніх технологій та нових можливостей використання глобальної мережі. Тому забезпечення недоторканності персональних даних особи в кіберпросторі потребує абсолютно нового підходу до його розуміння, ефективного контролю збору таких даних, обробки, знищення та виправлення.

Крім того, пандемія COVID-19 значно прискорила процеси, які до того розвивалися досить повільно. Зокрема, з 2019 року діджиталізація в